

Arrest

nr. 183 924 van 16 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 8 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Accra in Ghana op 25/12/1971. Uw vader is van Ghanese afkomst en nationaliteit, uw moeder komt van Liberia. Vanaf de leeftijd van 7 verhuisde u met uw familie naar Liberia, u woonde er in de wijk 'Gardnersville' in de stad Monrovia. U ging nooit naar school. Op de leeftijd van 16 à 17 jaar, begon u seksuele betrekkingen te hebben met een andere vrouw. Nadien besepte u dat u lesbisch was. Later, daar te veel mensen van uw lesbische geaardheid afwisten, en uw vader dit niet wou, begon u een relatie met een man, met wie u samen 4 kinderen kreeg. In het kader van de Liberiaanse burger oorlog diende u het land evenwel te ontvluchten. U was uw kinderen en familieleden kwijtgeraakt nadat rebellen uw huis binnenvielen. In het jaar 2000 ging u terug naar Ghana, en zocht u er de familie van uw vader. U vond er het familielid M., bij wie u ging inwonen in het dorp Dotomu. In dit dorp had u meerdere lesbische relaties, met wel 10

verschillende vrouwen. Nadat M. u had zien kussen met een andere vrouw, zette hij u het huis uit. U ging wonen bij E., een gewone vriendin met wie u geen relatie had. U werkte te Dotomu in een kapperssalon, en zette er uw lesbische relaties verder. Wanneer u later een banaan in een van uw vrouwelijke bedpartners poogt in te brengen, begon deze hevig te bloeden. Hierdoor ontstond een groot probleem, daar dit meisje vertelde wat gebeurde, en ook andere meisjes met wie u voorheen seks gehad had, begonnen te vertellen over wat u met hen deed. U diende onder te duiken bij een vriend van u, een zekere F.. U leerde later een vriend van deze F. kennen, die verliefd was op u en u wou meenemen naar België. U begon met deze man een relatie, en hij bracht u op 10 oktober 2003 aan boord van een schip te Takoradi, dat u naar België bracht. U kwam te België aan op 21 oktober 2003. U werd op 5 december 2016 opgepakt en ondergebracht in het Centrum voor Illegalen te Brugge. Nadat men u een tweede keer poogde naar Ghana te repatriëren, vroeg u een eerstekeer asiel aan op 26 januari 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Alvorens dieper in te gaan op het door u geopperde asielrelaas, dient opgemerkt dat de extreme laattijdigheid van de door u ingediende asielaanvraag, en uw onvermogen daartoe een enigszins redelijke verklaring te bieden, volstrekt niet verenigbaar is met een 'gegronde vrees voor vervolging', noch met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

Zo dient vastgesteld – op basis van de in het administratief dossier aanwezige informatie, verkregen vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) – **dat u, na uw aankomst te België op 21 oktober 2003, geenasielaanvraag indiende.** U deed op 14/12/2009 een eerste aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 – dit onder de valse identiteit 'Rose Kusi, °13/02/1964, van Liberiaanse nationaliteit. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 21/02/2011, en werd u op 13/04/2011 betekend, samen met een bevel om uiterlijk op 13/05/2011 het grondgebied te verlaten. **U diende toen geen asielaanvraag in.** Op 27/04/2013 werd u te Antwerpen aangetroffen in illegaal verblijf, en werd er u een bevel betekend om onmiddellijk het grondgebied te verlaten, samen met een inreisverbod van drie jaren. U gaf hieraan geen gevolg, en **u diende geen asielaanvraag in.** Op 17/08/2015 diende u opnieuw een aanvraag tot regularisatie in op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Deze werd zonder voorwerp verklaard op 21/09/2015, een beslissing die u op 27/10/2015 betekend werd, opnieuw samen met een bevel om onmiddellijk het grondgebied te verlaten. U gaf hieraan geen gevolg, en **u diende geen asielaanvraag in.** Op 7/05/2016 diende u opnieuw een aanvraag tot regularisatie in op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 24/06/2016, en werd u op 12/07/2016 betekend, opnieuw met een bevel om het grondgebied te verlaten. U gaf hieraan geen gevolg, en **u diende geen asielaanvraag in.** Op 5/12/2016 werd u te Antwerpen aangetroffen in illegaal verblijf, en werd u opgesloten in het Centrum voor Illegalen te Brugge. **U diende toen geen asielaanvraag in.** Op 13/12/2016 werd u door een medewerker van de Ghanese ambassade geïnterviewd, dit in het kader van een poging tot repatriëring van uw persoon naar Ghana. **U diende toen geen asielaanvraag in.** Op 27/12/2016 werd uw repatriëring per vliegtuig naar Ghana gepland, en voorzien op 4 januari 2017. **U diende toen geen asielaanvraag in.** U werd op 4 januari 2017 naar de luchthaven gebracht, maar de geplande repatriëring werd echter op het laatste moment afgelast, daar u zich verzette in de kantoren van de luchtvaartpolitie. **U diende toen geen asielaanvraag in.** Op 24/01/2017 werd uw repatriëring per vliegtuig naar Ghana opnieuw gepland, en voorzien op 28/01/2017. **U diende toen geen asielaanvraag in, maar wachtte tot 26/01/2017 om uiteindelijk uw eerste asielaanvraag in te dienen.** Gevraagd waarom u nooit eerder een asielaanvraag indiende, gegeven het door u geopperde asielrelaas, en het feit dat u zich reeds sinds langer dan 13 jaren in België bevindt, verklaarde u dat u asiel niet kende, u er niets van afwist en niemand u dat vertelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U gewezen op de talloze verblijfsprocedures die u wel reeds wist op te starten gedurende de 13 jaren die u al te België verblijft, en gesteld dat u klaarblijkelijk toch wel iets weet van de vreemdelingenwet gezien u die procedures wel weet op te starten, antwoordde u enkel dat uw sociaal assistente het voorstelde in 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U opnieuw gevraagd waarom u nooit asiel vroeg, gegeven de vaststelling dat u andere procedures wél weet op te starten, verwees u opnieuw naar uw sociaal assistent die alles voor u gedaan zou hebben, en herhaalde u – geenszins overtuigend – dat u asiel niet kende. U gewezen op uw verklaringen, tijdens het gehoor afgenomen door een medewerker van de DVZ, namelijk dat u nooit asiel vroeg omdat anderen u zeiden dat u dan naar Ghana zou worden teruggebracht, en gevraagd of u nu wel of niet afwist van de mogelijkheid van een asielaanvraag, antwoordde u dat iemand u zei dat, als u asiel zou vragen, ze u naar Ghana zouden brengen, en het

daarom niet deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u dan wél asiel kende, antwoordde u – uw vorige verklaringen volledig tegensprekend – bevestigend. U verklaarde verder, wanneer u gewezen werd op de extreme laattijdigheid van de door u ingediende asielaanvraag, dat u alles wel al eerder wou vertellen, maar u het niet durfde en zich schaamde, en u dan – wanneer u opgesloten werd in het Centrum voor Illegalen te Brugge, u beseftte dat u het moest zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U erop gewezen dat u op 5/12/2016 naar het gesloten centrum werd gebracht, u toen geen asiel vroeg, er eerst een repatriëring naar Ghana gepland werd op 4 januari 2017 die op het laatste moment werd geannuleerd omdat u zich verzette, u toen ook geen asielaanvraag indiende hoewel ze op het punt stonden u terug te brengen naar Ghana, dat er nadien, op 24/01/2017 opnieuw een vlucht werd gepland om u naar Ghana te repatriëren op 28 januari 2017, en u dan pas op 26 januari een eerste keer asiel vraagt; u opnieuw gevraagd waarom u danig lang wachtte met het vragen van asiel, en u erop gewezen dat dergelijk gedrag helemaal niet overeenstemt met uw bewering dat u vreest om naar Ghana terug te keren, en u vreest er gedood te worden, antwoordde u – geenszins overtuigend en eerder op het belachelijke af, gezien het hierboven geschetste tijdsverloop – dat u het poogde uit te leggen aan uw assistente, maar zij ofwel bezet was, dan wel niet op het werk was. U er opnieuw op gewezen dat u reeds sinds 5/12/2016 opgesloten bent, en u pas op 26/01/2017 asiel vroeg, antwoordde u opnieuw dat u beschaamd was. U gevraagd of u deze schaamte dan niet overwon, wanneer u op het punt stond gerepatriëerd te worden bij de eerste poging, antwoordde u – weinig overtuigend – dat u verward was en u niet wist wat te doen.

Uw tegenstrijdige en geenszins overtuigende verklaringen voor het feit dat u gedurende meer dan 13 jaren geen enkele poging ondernam een asielaanvraag in te dienen – niettegenstaande uw bewering voor uw leven te vrezen bij terugkeer naar Ghana, omwille van uw lesbische geaardheid en problemen die u gekend zou hebben vooraleer u Ghana verliet – overtuigen geenszins. Dat u meer dan 13 jaren naliët enige asielaanvraag in te dienen, en pas beslist dit te doen bij een tweede repatriëringspoging, doet reeds fundamenteel afbreuk aan de ernst van de door u geopperde vrees, en is volstrekt niet verenigbaar met een ‘gegronde vrees voor vervolging’, noch met een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’.

Wat betreft uw inhoudelijke verklaringen betreffende de door u geopperde vrees bij terugkeer naar Ghana, dienen volgende vaststellingen gedaan.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Vooreerst dient vastgesteld dat de verklaringen die u aflegde aan een medewerker van de DVZ, in het kader van een gehoor naar aanleiding van uw asielaanvraag, waar u gevraagd werd naar de redenen waarom u niet kunt terugkeren naar Ghana – volledig verschillen van de door u afgelegde verklaringen aan de medewerker van het CGVS.

Immers, bij het indienen van uw asielaanvraag verklaarde u dat u naar België kwam omdat u Ghana diende te ontvluchten, daar u er als prostituee problemen kende met de politie, en u door uw toenmalig vriendje, tevens uw toenmalige verloofde naar België werd gebracht (zie Vragenlijst CGVS, punt 5 in administratief dossier). Voorts gaf u de naam op van de man met wie u drie kinderen had in Liberia, maar gaf u geen enkele naam op van enige lesbische vriendin met wie u in het verleden samen geweest zou zijn, evenmin vermeldde u uw lesbische geaardheid tout court, alsook het feit dat u Ghana diende te ontvluchten omwille van het feit dat u er seks had met vrouwen. U gewezen op deze door u afgelegde verklaringen verklaarde u dat u dat inderdaad zei [namelijk dat u in Ghana als prostituee problemen kende met de politie en u daarom het land verliet] omdat u meende dat dat allemaal hetzelfde is, prostitutie en twee meisjes die het met elkaar doen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u toen niet zei dat uw problemen in Ghana bestaan in het feit dat u er lesbische relaties had, verklaarde u dat ze u niet lieten spreken en ze u deden zwijgen – hetgeen dan wel de vraag doet rijzen hoe het komt dat u tijdens ditzelfde interview vertelde hoe u met uw verloofde naar België reisde, dat hij dan wilde dat u zich te België zou prostitueren, dat u zo op straat belandde, gezien u dat weigerde, u dan hulp zocht bij andere Afrikanen die u onderdak boden in ruil voor hulp in het huishouden, u aanvankelijk te Berchem woonde, daarna in Turnhout, Herentals en ook andere plekken, dat u in 2006 Nederlandse les begon te volgen, u in 2009 een verblijf vroeg in België, dat geweigerd werd in 2013, u een tweede aanvraag indiende die opnieuw werd geweigerd, u uiteindelijk opgepakt werd en opgesloten werd, u zou teruggestuurd worden naar Ghana, de politie u daar nog steeds zoekt, dat twee bureaus uit Ghana u in de maand januari nog berichten stuurden om ditte bevestigen, en dat u zo weet dat de politie nog steeds bezig is met de zaak (zie Vragenlijst CGVS, punt 5 in administratief dossier) – hetgeen reeds een ingekorte versie betreft van uw verklaringen aldaar. **Uw verklaringen voor het feit dat u**

geenszins melding maakte van de door u beweerde problemen te Ghana wanneer u een eerste keer werd gehoord in het kader van uw asielaanvraag, zijn allerm minst overtuigend. Zo is uw verklaring dat ze u er niet lieten spreken en u de kans niet kreeg om uw problemen uit te leggen – gegeven de bovenstaande aangehaalde, uitgebreide verklaringen die u er aflegde – geenszins geloofwaardig. Uw verklaring dat u meent dat prostitutie hetzelfde is als lesbisch zijn, is niet serieus te noemen, en voorts uiterst opmerkelijk en verwonderlijk voor iemand die beweert zelf lesbisch te zijn(geweest – cf. infra). Deze vaststellingen doen dan ook reeds ernstig afbreuk aan de door u beweerde problemen te Ghana.

Voorts dienen uw verklaringen opgemerkt, betreffende de manier waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw lesbische geaardheid, in het land Liberia, en uw verklaringen dat u zich op heden niet langer als lesbische beschouwt.

Gevraagd op welke leeftijd u voor het eerst opmerkte, van uzelf, dat u zich aangetrokken voelt tot andere vrouwen, antwoordde u dat u 16 à 17 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd hoe u dat van zichzelf opmerkte, antwoordde u dat u [te Liberia] naar een zekere mevrouw Dukri ging, en u het daar 'leerde' (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wie u wat leerde, antwoordde u dat mevrouw Dukri meisjes bij haar thuis uitnodigde, en ze met hen seksuele betrekkingen had. U verklaarde verder dat u er ook ging, en u het zo leerde. **Gevraagd of u, voor dit alles gebeurde, ooit al enige gevoelens ervaren had van aantrekking tot andere vrouwen, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u voorheen nooit enige gevoelens voor vrouwen te hebben gekend, tot zij [Dukri] u 'introduceerde'.** Gevraagd wat u allemaal dacht, wanneer die vrouw dat voor de eerste keer deed met u, u herinnerd aan uw verklaring dat u zich nooit eerder aangetrokken gevoeld had tot een andere vrouw, en dat die vrouw [Dukri] dan plots seks met u had, en gevraagd **wat er toen allemaal in u omging, en wat u er zelf allemaal over dacht, antwoordde u – uiterst beknopt– dat het uw eerste keer was, u verliefd werd op haar, en ze ook dingen voor u kocht.** U gevraagd of u, nadat die vrouw een eerste keer seksuele betrekkingen had met u, **u zich dan meteen aangetrokken voelde tot vrouwen, en of uw lesbische gevoelens dan plots 'daar' waren,** antwoordde u – opnieuw beknopt, en weinig blijkt gevend van doorleefde ervaringen, **dat u gevoelens had voor alle vrouwen nadat die vrouw [Dukri] u introduceerde,** en u zich sindsdien aangetrokken voelt [tot vrouwen]. **Gevraagd of u, nadat u seks had gehad met die vrouw, u dan meteen uw lesbische geaardheid aanvaardde, antwoordde u dat u het meteen goed vond, en u er mee wou voortgaan.** Ter bevestiging gevraagd of uw besef lesbisch te zijn dan heel erg plots kwam, en gevraagd of u zich dan meteen een lesbische voelde nadat u voor de eerste keer seks had met een vrouw, hoewel u zich eerder nooit aangetrokken gevoeld had tot een andere vrouw, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het zo was (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of dat dan iets is dat zó rap gaat, antwoordde u dat u ook verrast was. **In een poging verder te peilen naar enige tekens van doorleefde ervaringen doorheen uw verklaringen, enige tekens van reflectie of emotie die u ervoer; gevraagd of het besef lesbisch te zijn, niet iets is dat dat je moet beseffen en aanvaarden, iets waar tijd overgaat – gezien u uw eigen bewustwording als iets plots omschreef, iets dat meteen kwam, antwoordde u enkel dat u zich tot haar aangetrokken voelde omwille van wat ze deed met u, dat ze u ook cadeaus gaf, u het lekker vond en het zoveel mogelijk wou doen.** Gevraagd of u ooit heeft moeten nadenken over de gevoelens die u ervoer, ooit moeilijkheden heeft gehad om er mee om te gaan, en u bij wijze van aansporing om gesteld dat een dergelijk iets, toch een tamelijk grote ontdekking aan zichzelf is, antwoordde u geenszins verhelderend, en opnieuw geenszins blijkt gevend van echte doorleefde, ervaren emoties, dat u hetzelfde gevoel krijgt zoals een man, wanneer u een meisje ziet, en u soms jaloers bent wanneer u een meisje met een ander meisje ziet praten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd hoelang uw relatie met Dukri duurde, verklaarde u dat deze 4 jaren duurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd hoe de relatie eindigde, legde u uit dat Dukri verhuisde, maar u toen toch al ervaring had en u haar niet langer nodig had, en voorts verklaarde u dat u dan met andere meisjes begon. Gevraagd wie het eerste meisje was waarmee u een lesbische relatie had nadat Dukri verhuisde, antwoordde u dat zij zo'n 25 jaar oud was. Gevraagd naar haar naam, verklaarde u zich die niet meer te herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p.15). **Gevraagd hoelang uw relatie met dit meisje duurde, antwoordde u 2 jaren – hetgeen evenwel uw verklaring de naam van deze persoon – met wie u dus gedurende twee jaar een lesbische relatie zou hebben gehad – te zijn vergeten, uiterst bevreemdend maakt.** U gevraagd of u toen ook besepte dat het feit dat u lesbisch was, voor problemen kan zorgen in een land als Ghana, alsook in Liberia, en dat het niet aanvaard wordt, en taboe is, **antwoordde u dat het in Liberia niet nieuw was, en het daar normaal bevonden wordt, en u ervan uitging dat Ghana net zoals Liberia was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). **Gevraagd hoe u uw toekomst zag, nadat u besepte lesbisch te zijn na uw contacten met Dukri, en of u dan plande samen te zijn met een vrouw, antwoordde u dat u er nooit wou mee ophouden, u het lekker vond, en u zich niet meer interesseerde in mannen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). **Later tijdens het gehoor gevraagd of u adien ooit nog een relatie**

met een man had, antwoordde u evenwel bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u relaties met mannen begon, gegeven uw verklaring dat u zich niet langer in mannen interesseerde nadat u een seksuele relatie begon met Dukri, antwoordde u dat u nadien besloot bij hem [Bashir Apau – de vader van uw drie kinderen] te blijven, **omdat mensen begonnen te weten dat u lesbisch was, en u dat niet wou**. Gevraagd waarom u dat niet wou, en u herinnerd aan uw verklaring dat lesbische relaties normaal bevonden worden in Liberia, en dat geen probleem was, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat uw vader ertegen was, en u dan een kind maakte met een man, waarna uw vader blij was. **Gevraagd of u dan wél besepte dat het een taboe was, antwoordde u vaagweg dat u wist dat het niet goed was, maar u het leuk vond. U herinnerd aan uw eerdere verklaringen, namelijk dat u zich niet bewust was van het taboe op lesbisch zijn, en dat zoiets in Liberia normaal was, antwoordde u dat uw vader van Ghana afkomstig was, en zij [de Ghanezen] ertegen zijn, maar de familie van uw moederskant, die van Liberia afkomstig was, het niet erg vond. U** voegde eraan toe dat, wanneer uw vader erachter kwam, hij u bijna doodde met z'n wagen.

Het dient echter opgemerkt dat uw verklaringen dat homoseksualiteit in Liberia 'normaal' bevonden werd, en u zich er nooit van bewust was dat het taboe was, uiterst bevreemdend bevonden worden, en ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen als lesbische vrouw in Liberia opgegroeid te zijn, en er wel meer dan 20 verschillende lesbische relaties te zouden hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Immers – zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde rapport vanwege de organisatie 'Human Rights Watch', alsook van de Canadese 'Immigration and Refugee Board'[zie 'It's Nature, Not a Crime. Discriminatory Laws and LGBT people in Liberia' en 'Liberia: Treatment of homosexuals; availability of state protection and the existence of organizations that help them (July 2006)', toegevoegd aan administratief dossier] – homo zijn in Liberia is nooit gemakkelijk geweest en is wettelijk niet toegelaten, negatieve houdingen ten aanzien van homoseksualiteit zijn wijdverspreid, en homoseksualiteit betreft een sociaal taboe in Liberia. Dat u – deze vaststellingen indachtig – verklaarde dat u nooit geweten zou hebben dat lesbische relaties een taboeonderwerp uitmaken in Liberia, en dat het in Liberia, zonder meer, 'normaal' bevonden wordt, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid, gezien uw verklaringen allerm minst blijken geven van enig inzicht in de complexe situatie waarin een lesbische of homoseksuele persoon zich geplaatst ziet, bij de bewustwording en beleving van de eigen seksuele geaardheid, in een homofobe maatschappij als de Liberiaanse.

Het dient verder eveneens opgemerkt dat bovenstaande verklaringen betreffende de wijze waarop u zich zogenaamd 'eensklaps' bewust werd van uw lesbische geaardheid, allesbehalve overtuigen, en ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden lesbische geaardheid. Immers, uw manifeste onvermogen om nog maar iets te vertellen over de manier waarop u zich van uw lesbische geaardheid bewust werd, en het gevoelsleven dat u bij dit proces kende, en de wijze waarop u lesbisch zijn voorstelt als iets dat men eensklaps beseft en aanvaardt zonder meer, overtuigt allerm minst. Ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het beseft lesbisch te zijn, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte verklaringen, die allerm minst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Dat u nadat u seks gehad zou hebben met een vrouw, meteen uw lesbische geaardheid besepte én aanvaardde, en er voorts geen enkele gedachte aan besteed zou hebben, is niet geloofwaardig. Uw onvermogen om blijken te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond, of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heenging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), geeft enkel blijken van een volledige afwezigheid van enige doorleefde ervaring. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijken geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u lesbisch bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij waar homoseksualiteit en lesbische relaties het voorwerp uitmaken van een sociaal taboe [hetgeen u evenwel niet bleek te beseffen, cf. supra]. Uw beknopte, simpele en vage verklaring betreffende de wijze waarop u zich ervan bewust geworden zou zijn lesbisch te zijn, zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerm minst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een lesbische, opgroeiend, levend en werkend in een homofobe maatschappij als de Liberiaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als lesbische te leven in een homofobe maatschappij als de Liberiaanse, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds

dezelfde beknopte verklaring bleef herhalen – namelijk dat u geïntroduceerd werd – en u, ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op **een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.**

Er dient tevens vastgesteld dat u verklaarde zich op heden niet meer te beschouwen als een lesbische vrouw (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde dat u, sinds u Ghana verliet in oktober 2003 en naar België kwam, u geen enkele lesbische relatie meer had, noch enige homoseksuele betrekkingen met een andere vrouw, u dat niet langer interesseert, en u het niet meer wilt doen omwille van de problemen die u in Ghana kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 12). U gewezen op de bevreemdende vaststelling dat u – zo blijkt uit uw asielrelaas – uw veiligheid en uw leven op het spel zette in Ghana door het hebben van meerdere lesbische relaties, maar eens u dan uw leven redt en het land weet te ontvluchten, beslist geen lesbische meer te zijn, antwoordde u dat u besloten had het niet meer te doen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of dat dan iets is waarover je kan beslissen, al dan niet lesbisch zijn, antwoordde u ontwijkend dat u besloot het niet meer te doen omwille van wat u meemaakte (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U de vraag opnieuw gesteld, en u aangemaand er wat uitgebreider over te vertellen, wat er zoal in u omging en hoe dit alles verliep, antwoordde u opnieuw even ontwijkend dat u het nu zoveel mogelijk uit uw gedachten poogt te houden. U nogmaals gewezen op de bevreemdende vaststelling dat u in Ghana seksuele relaties had met tal van meisjes – een land waar dit problemen kan veroorzaken – en u dan besloot te ‘stoppen’ met lesbisch zijn, net wanneer u dit land verliet, antwoordde u enkel dat u besloot te stoppen. **Het dient opnieuw vastgesteld dat u geenszins weet te verduidelijken hoe u ‘besloten’ zou hebben om niet langer lesbisch te zijn. Uw onvermogen hierover te vertellen, en blijk te geven van werkelijk ervaren emoties, gedachten, overwegingen en eventuele twijfels, bevestigt enkel verder het hierboven reeds vastgestelde, volledige gebrek aan enige doorleefdheid doorheen uw verklaringen, alsook de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de door u geopperde (verleden) lesbische geaardheid.**

Verder dient vastgesteld dat u manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde, betreffende de door u beweerde problemen die u zou gekend hebben in Ghana, naar aanleiding van de seksuele betrekkingen die u er had met andere meisjes.

U verklaarde dat uw familielid Mahmoud te weten kwam dat u lesbisch was, nadat mensen het hem gezegd hadden, en dat Mahmoud dit eerst niet geloofde tot hij u zelf met een ander meisje zag kussen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde dat u toen aan het kussen was met uw vriendin Akosua, en dat u door Mahmoud uit het huis gezet werd nadat hij dit gezien had. **Gevraagd hoe de dorpelingen – van wie Mahmoud eerder had vernomen dat u lesbisch zou zijn, hetgeen hij in eerste instantie niet geloofde – erachter kwamen dat u lesbisch was, verklaarde u dat dat kwam door het meisje dat beginnen bloeden was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U had eerder tijdens het gehoor immers uitgelegd dat u, voor uw vertrek uit Ghana, diende onder te duiken, nadat u een banaan gebruikt had op een meisje dat nog maagd was, waarna deze begon te bloeden, dit grote problemen veroorzaakte, en er toen ook andere meisjes waren waarmee u eerder seksuele betrekkingen had, die getuigden over wat u met hen gedaan had (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Hierdoor diende u onder te duiken, daar zowel de families van de meisjes, als de politie, naar u op zoek waren. **U opnieuw, ter bevestiging, gevraagd hoe de dorpelingen, reeds voor Mahmoud u had zien kussen met een ander meisje, wisten dat u lesbisch was, verklaarde u dat het was uitgekomen wanneer dat meisje beginnen bloeden was, en de mensen het zo wisten. Gevraagd of u dan, ondanks deze gebeurtenissen, toch nog bij Mahmoud bleef wonen – gegeven uw verklaringen dat de dorpelingen pas voor het eerst op de hoogte kwamen van uw lesbische geaardheid nadat het meisje beginnen bloeden was, alsook dat het de dorpelingen waren die Mahmoud hadden meegedeeld dat u lesbisch was, hetgeen hij in eerste instantie niet geloofde – verklaarde u dat het zo niet ging, en dat u eerst betraptd werd door Mahmoud, u dan uit zijn huis werd gezet, waarna u bij een gewone vriendin ging inwonen, en dat u dan voort deed met uw lesbische relaties tot wanneer u problemen kreeg nadat het meisje was beginnen bloeden** (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U gewezen op het feit dat u eerder verklaarde dat de dorpelingen pas voor het eerst op de hoogte kwamen van uw lesbische geaardheid nadat het meisje beginnen bloeden was en het de dorpelingen waren die Mahmoud hadden meegedeeld dat u lesbisch was, hetgeen hij in eerste instantie niet geloofde, ontkende u dit en herhaalde u de eerder verklaarde versie van de feiten. Gevraagd hoe de mensen – die aan Mahmoud verteld zouden hebben dat u lesbisch was – daarvan dan op de hoogte waren, antwoordde u plots erg vaag dat dat iets is dat je niet kan verstoppen, misschien een van de meisjes [waarmee u seks had] dit aan Mahmoud vertelde, u het niet zeker bent, maar het wel iets is dat kan lekken. **Het dient reeds opgemerkt dat uw wijzigende verklaringen hieromtrent opmerkelijk zijn, en het voorts erg bevreemdend is dat u niet meteen aangeeft dat**

het mogelijks een meisje was met wie u seks had, dat aan Mahmoud gezegd zou hebben dat u lesbisch bent. Voorts verklaarde u dat **het eerste meisje waarmee u in het dorp van uw familielid Mahmoud seksuele betrekkingen had, uw vriendin Akosua betrof, dat u haar leerde kennen zo'n 5 à 6 maanden na uw aankomst in het dorp Dotomu, en dat uw relatie met haar 1 à 2 maanden geduurd heeft** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16 en 17). U verklaarde dat u haar leerde kennen in het kapperssalon, u haar uitnodigde bij u thuis, u haar borsten begon te betasten wanneer ze naast u zat, ze vroeg wat u deed, en u zei 'zit er niet mee in, je zal het wel zien' (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u geen schrik had om dat zo te doen, gegeven het taboe op lesbische relaties in Ghana, antwoordde u dat u helemaal niet wist dat Ghanezen dat niet graag hadden. U herinnerd aan uw eerdere verklaringen hieromtrent – namelijk dat u dit wel al wist, dat uw Ghanese vader er ook steeds tegen was geweest, en hij u zelfs had pogen doden met zijn wagen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15) – antwoordde u dat het niet is omdat uw vader ertegen was, dat alle Ghanezen ertegen waren. Het dient echter opgemerkt dat deze verklaring – gegeven de door u geopperde geschiedenis met uw vader – voor uw weinig discreet, noch voorzichtig gedrag, niet overtuigt. **U verklaarde voorts dat uw relatie met Akosua eindigde, wanneer haar familie verdenkingen begon te krijgen, ze niet langer wilden dat Akosua met u omging, en ze gingen klagen tegen Mahmoud** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16 - 17). U voegde eraan toe dat u toen de relatie ontkende. **Er dient opgemerkt dat deze verklaring manifest tegenstrijdig is aan bovenstaande, reeds geciteerde, verklaringen betreffende de wijze waarop Mahmoud ingelicht zou zijn omtrent uw lesbische geaardheid. U gaf immers, zoals hierboven aangehaald, eerder aan helemaal niet te weten wie Mahmoud verteld had dat u lesbisch zou zijn. U verklaarde verder dat u nadien nooit meer een relatie had met Akosua, en haar enkel soms nog kort groette wanneer u haar tegenkwam in het dorp** (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Opnieuw gevraagd of Akosua en u nadien uw relatie nog voortzetten, in het geheim, dan wel of het volledig gedaan was, antwoordde u dat jullie de relatie niet konden voortzetten. **U herinnerd aan uw eigen verklaringen – namelijk dat Mahmoud met zekerheid wist dat u lesbisch was nadat hij u met zijn eigen ogen had zien kussen met uw vriendin Akosua waarna hij u het huis uitzette – en u nu plots oppert dat uw relatie met Akosua reeds veel eerder gedaan was, en u nadien nooit nog enige relatie met haar had, antwoordde u de tegenstrijdigheid waarmee u geconfronteerd werd simpelweg negerend, dat Mahmoud u en Akosua zag kussen en hij u nadien het huis uitzette** (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). **U opnieuw gewezen op uw eerder verklaringen – namelijk dat, nadat de ouders van Akosua het aan Mahmoud zeiden, jullie relatie volledig gedaan was, en jullie elkaar enkel nog zouden groeten wanneer u elkaar passeerde, antwoordde u bevestigend dat u de relatie met Akosua beëindigde nadat haar ouders Mahmoud kwamen waarschuwen. Gevraagd hoe het dan komt dat Mahmoud u en Akosua nadien nog zag kussen met elkaar, waarna hij u het huis uitzette, diende deze vraag u meermaals te worden herhaald, waarna u uiteindelijk antwoordde dat u verward bent, en verklaart u plots dat u toch nog een relatie met Akosua had. De wel érg zwakke poging om uw verklaringen plots volledig te wijzigen, nadat u zich gewaar werd van de manifeste tegenstrijdigheid in uw verhaal, overtuigt niet, en geeft er enkel blijk van dat het door u geopperd asielrelaas een volledig uit de duim gezogen verhaal betreft.**

Tot slot kan ook opgemerkt worden dat u verklaarde, nadat u vanuit Liberia naar Ghana ging, u op zoek ging naar de familie van uw vader, u daartoe naar Kumasi ging en aan mensen vroeg of ze uw vaders familielid Mahmoud kenden, tot u een zekere Effi tegenkwam die u naar het dorp bracht waar Mahmoud, het familielid van uw vader woonde. Gevraagd hoe die vrouw het wist, gezien u enkel de naam Mahmoud kende, verklaarde u dat u er ging met een foto waarop zowel uw vader als Mahmoud stond, en waarop de naam van het dorp waar uw vader vandaan kwam – Dotomu – op de achterkant geschreven stond (zie gehoorverslag CGVS, 6 + 7). Eerder tijdens het gehoor gevraagd naar de herkomst in Ghana, van uw vader, antwoordde u dat niet te weten, dat nooit gevraagd te hebben, en enkel te weten dát hij Ghanees is. Dat u dan nadien, gevraagd hoe u Mahmoud terugvond, plots verklaarde dat u een foto van uw vader had waarop de naam van het dorp waar hij vandaan kwam, geschreven stond, komt opnieuw als verzonnen over, gegeven uw eerdere verklaring helemaal niet te weten van waar uit Ghana uw vader vandaan kwam. Verder kan ook opgemerkt worden dat u in het begin van gehoor de persoon Mahmoud uw neef noemde, om het dan later plots over uw nonkel te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en 16). Voorts dient opgemerkt dat ook uw verklaringen betreffende de wijze waarop u beweerdelijk naar België reisde, niet geloofwaardig bevonden worden. U verklaarde per schip naar België te zijn gereisd, maar weet niet aan te geven van welk land dat schip was, waar, en of, het ergens halt hield, noch waar dit schip in België zou zijn aangekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.18-19). Dergelijke onwetendheid is geenszins aannemelijk. Voorts dient vastgesteld dat u, omtrent uw reissweg naar België, tijdens het interview afgenomen door een medewerker van de Ghanese ambassade verklaarde dat u per vliegtuig reisde, met uw Liberiaans paspoort (waarover u dan weer tijdens het gehoor door het CGVS verklaarde er nooit over te hebben beschikt (zie gehoorverslag CGVS, p. 3)).

U verklaarde, naast de problemen die u kenbaar maakte tijdens het gehoor door een medewerker van het CGVS, geen andere problemen te kennen in Ghana (zie gehoorverslag CGVS, p. 20).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid. Bovenstaande vaststellingen tonen voorts het volkomen ongeloofwaardig karakter van uw verklaring ooit lesbisch geweest te zijn en omwille daarvan problemen te hebben gekend, en er kan ook enkel geconcludeerd worden dat uw huidig verzoek om internationale bescherming, meer dan 13 jaar nadat u België binnenkwam, voortkomt uit zuiver opportunistische overwegingen, en steunt op leugenachtige verklaringen. Er kan evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Ghana, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

In uw administratief dossier bevindt zich een kopie van de eerste pagina van uw Ghanees paspoort, dat nog geldig is tot 6 juni 2024.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht door een kennelijk op onredelijke wijze genomen beslissing alsmede van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoekster voert aan dat zij in geval van terugkeer naar Ghana vervolging vreest omwille van haar lesbische geaardheid. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omwille van (i) de extreme laattijdigheid van de door haar ingediende asielaanvraag, (ii) verzoekster geen doorleefde verklaringen aflegt omtrent de bewustwording van haar lesbische geaardheid en (iii) haar asielrelaas een aantal tegenstrijdigheden bevat die de geloofwaardigheid ervan ondermijnen.

De bestreden beslissing stelt vooreerst vast dat verzoekster meer dan dertien jaar na haar aankomst voor het eerst een asielaanvraag indient. Dit klemt des te meer nu verzoekster gedurende al die jaren verschillende aanvragen tot regularisatie indiende die telkens werden afgewezen, zij meerdere bevelen om grondgebied te verlaten heeft gekregen, zij verschillende keren werd opgepakt wegens illegaal verblijf en ondanks al deze feiten nooit een asielaanvraag heeft ingediend. De bestreden beslissing stelde dienaangaande vast: *“Zo dient vastgesteld – op basis van de in het administratief dossier aanwezige informatie, verkregen vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) – dat u, na uw aankomst te België op 21 oktober 2003, geen asielaanvraag indiende. U deed op 14/12/2009 een eerste aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 – dit onder de valse identiteit ‘Rose Kusi, °13/02/1964, van Liberiaanse nationaliteit. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 21/02/2011, en werd u op 13/04/2011 betekend, samen met een bevel om uiterlijk op 13/05/2011 het grondgebied te verlaten. U diende toen geen asielaanvraag in. Op 27/04/2013 werd u te Antwerpen aangetroffen in illegaal verblijf, en werd er u een bevel betekend om onmiddellijk het grondgebied te verlaten, samen met een inreisverbod van drie jaren. U gaf hieraan geen gevolg, en u diende geen asielaanvraag in. Op 17/08/2015 diende u opnieuw een aanvraag tot regularisatie in op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Deze werd zonder voorwerp verklaard op 21/09/2015, een beslissing die u op 27/10/2015 betekend werd, opnieuw samen met een bevel om onmiddellijk het grondgebied te verlaten. U gaf hieraan geen gevolg, en u diende geen asielaanvraag in. Op 7/05/2016 diende u opnieuw een aanvraag tot regularisatie in op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 24/06/2016, en werd u op 12/07/2016 betekend, opnieuw met een bevel om het grondgebied te verlaten. U gaf hieraan geen gevolg, en u diende geen asielaanvraag in. Op 5/12/2016 werd u te Antwerpen aangetroffen in illegaal verblijf, en werd u opgesloten in het Centrum voor Illegalen te Brugge. U diende toen geen asielaanvraag in. Op 13/12/2016 werd u door een medewerker van de Ghanese ambassade geïnterviewd, dit in het kader van een poging tot repatriëring van uw persoon naar Ghana. U diende toen geen asielaanvraag in. Op 27/12/2016 werd uw repatriëring per vliegtuig naar Ghana gepland, en voorzien op 4 januari 2017. U diende toen geen asielaanvraag in. U werd op 4 januari 2017 naar de luchthaven gebracht, maar de geplande repatriëring werd echter op het laatste moment afgelast, daar u zich verzette in de kantoren van de luchtvaartpolitie. U diende toen geen asielaanvraag in. Op 24/01/2017 werd uw repatriëring per vliegtuig naar Ghana opnieuw gepland, en voorzien op 28/01/2017. U diende toen geen asielaanvraag in, maar wachtte tot 26/01/2017 om uiteindelijk uw eerste asielaanvraag in te dienen.”*

Verzoekster betoogt in haar verzoekschrift dat zij zich schaamde om over haar problemen te spreken, dat zij onwetend was over het bestaan van een asielprocedure, dat zij een eenvoudige vrouw zonder scholing is en dat zij zich in België veilig voelde.

Terecht stelt de bestreden beslissing vast dat verzoekster gedurende al die jaren talloze verblijfsprocedures wist op te starten zodat kan worden aangenomen dat zij of minstens de personen die haar hiertoe adviseerden wel degelijk op de hoogte waren van de Vreemdelingenwet en bijgevolg ook van de bepalingen met betrekking tot de asielprocedure. Dat verzoekster schaamte voelde blijkt echter niet uit de vaststelling dat zij bij het indienen van haar asielaanvraag uitgebreid haar relaas naar voor bracht. Dat verzoekster zich veilig voelde in België is evenmin een verklaring voor de extreme laattijdigheid van het indienen van haar asielaanvraag. Van iemand die haar land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming mag worden verwacht dat zij zich zo snel mogelijk informeert over de wijze waarop zij die bescherming kan bekomen en zij vervolgens met de nodige spoed een asielaanvraag indient. Bovendien kan worden vastgesteld dat verzoekster al sinds 5 december 2016 opgesloten was met het oog op haar repatriëring en zijn pas bijna twee maand later op 26 januari 2017 asiel heeft aangevraagd. Deze vaststelling allen al doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters beweerde vrees voor vervolging.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan voorts worden bijgetreden waar hij vaststelt dat ernstig kan getwijfeld worden aan verzoeksters beweerde lesbische geaardheid. Verzoekster verklaarde immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij Ghana diende te ontvluchten omdat zij er problemen met de politie kende als prostituee en hierdoor door haar toenmalige verloofde naar België werd gebracht. Op geen enkel ogenblik bracht zij aan lesbisch te zijn noch dat zij omwille van deze geaardheid problemen zou hebben ondervonden. Het is maar bij de medewerker van het Commissariaat-generaal dat verzoekster voor het eerst verklaarde vervolgd te zijn geweest omwille van haar beweerde lesbische geaardheid.

Verzoekster legt bovendien weinig doorleefde verklaringen af over deze geaardheid. Ook bleek de wijze waarop verzoekster zich ‘eensklaps’ bewust zou geworden zijn van haar lesbische geaardheid

allesbehalve te kunnen overtuigen hetgeen eveneens afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van het relaas.

Dat verzoekster zich ten slotte op heden niet meer beschouwt als een lesbische vrouw en verklaart dat zijn, sedert ze Ghana verliet in 2003 geen enkel lesbische relatie meer had noch homoseksuele betrekkingen met andere vrouwen in het algemeen, dat zij uitdrukkelijk verklaart dat het haar niet meer interesseert en zij het niet meer wil doen omwille van de problemen die zij in Ghana kende in samenhang met hetgeen *supra* is vastgesteld verhindert verder nog enig geloof te hechten aan verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid en aan de problemen die hieraan verbonden waren.

Terecht besloot de commissaris-generaal dan ook: *"Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid. Bovenstaande vaststellingen tonen voorts het volkomen ongeloofwaardig karakter van uw verklaring ooit lesbisch geweest te zijn en omwille daarvan problemen te hebben gekend, en er kan ook enkel geconcludeerd worden dat uw huidig verzoek om internationale bescherming, meer dan 13 jaar nadat u België binnenkwam, voortkomt uit zuiver opportunistische overwegingen, en steunt op leugenachtige verklaringen. Er kan evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Ghana, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen."*

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar Ghana, aantoonde.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER